ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. března 2012 v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Ihnáta a soudců JUDr. Václava Pacíka a Mgr. Romana Raaba o odvolání obžalovaného **Michala V., nar. xxx,** proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 22.11.2011, č.j. 2T 81/2010-308 **t a k t o :**

Z podnětu odvolání obžalovaného Michala V. se podle § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř. napadený rozsudek **r u š í** v celém rozsahu a za podmínek § 259 odst. 3 písm. b) tr.ř. se obžalovaný

Michal V. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

n o v ě u z n á v á v i n n ý m ,

že
dne 23.7.2010 kolem 16.35hodin řídil mimo obec Frýdlant nad Ostravicí v okrese Frýdek-Místek po čtyřpruhé silnici I. třídy č. 56 ve směru od obce Ostravice v levém jízdním pruhu osobní automobil tov. značky BMW 650 CI 663C, RZ xxx, a

nepřizpůsobil rychlost jízdy povětrnostním podmínkám, stavu vozovky a technickému stavu vozidla, neboť jel rychlostí nejméně 81 km/h na mokré vozovce za hustého deště, ačkoliv přiměřená rychlost byla v rozmezí 50-60 km/h a na pravém zadním kole měl osazenu pneumatiku s hloubkou dezénu 1 mm, takže nesmělo být užito k provozu a v km 61,903 dostalo vozidlo smyk, který nezvládl, vjel do protisměrné části vozovky, kde levou zadní částí vozidla narazil do levé přední části protijedoucího osobního motorového vozidla tov.zn. VW Golf, SPZ xxx, přejíždějícího z protisměrného levého jízdního pruhu do pravého jízdního pruhu ve směru na obec Ostravice, kdy toto vozidlo bylo v důsledku nárazu odhozeno vpravo mimo komunikaci do hlubokého silničního příkopu, jehož řidič Ladislav K., nar. xxx, utrpěl při této dopravní nehodě zranění spočívající zejména v úrazově krvácivém šoku při zhmoždění obou plic a zhmoždění orgánů dutiny břišní, kterým na místě dopravní nehody podlehl, jeho spolujezdkyně Anna K. utrpěla zranění spočívající v zlomeninách levé lopatky a klíční kosti, zlomeninu obou kostí pravého předloktí a krčního obratle s dobou omezení v běžném způsobu života po dobu delší šesti týdnů a v důsledku dopravní nehody rovněž došlo k poškození zastavujícího osobního motorového vozidla tov.zn. KIA Ceed, RZ xxx, řidiče Ing. Martina H.,

t e d y

jednak jinému z nedbalosti způsobil smrt a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

t í m s p á c h a l

jednak přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr.zákoníku,

jednak přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr.zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody** ve výměře **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku k **trestu zákazu činnosti** spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená **Anna K., nar. xxx**, trvale bytem xxx, **o d k a z u j e** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud ve Frýdku-Místku v hlavním líčení konaném dne 22.11.2011 ve věci sp.zn. 2T 81/2010 uznal obžalovaného Michala V. vinným souběhem přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr.zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr.zákoníku a odsoudil jej podle § 143 odst. 2 za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 18 měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr.zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců a dále podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 roků a 6 měsíců. Současně podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázal poškozenou Annu K. s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku podal včas a řádně odvolání obžalovaný Michal V., které zaměřil proti výrokům o vině, trestu i náhradě škody. Obžalovaný má zato, že dokazování bylo provedeno v potřebném rozsahu, avšak soud nesprávně důkazy hodnotil a dospěl tak k nesprávným skutkovým zjištěním. Okresní soud nepochybně zjistil, že k dopravní nehodě došlo v důsledku tzv. aquaplaningu, avšak nepřihlédl k jeho obhajobě, že rychlost nebyla nepřiměřená, neboť nevěděl a nemohl vědět, že pneumatiky jeho vozidla jsou nadměrně opotřebené a nevěděl, že má pneumatiky o 1cm širší než může mít. Nevěděl ani, že vozovka je ze stavebně technického hlediska v naprosto nevyhovujícím stavu, neboť nebýt těchto okolností, byla by rychlost vozidla 81km/h přiměřená i za deště. Dále porušení povinnosti, ke kterým objektivně došlo, nezavinil, a pokud by i nesl zavinění, tak by nešlo o porušení důležité povinnosti, ale toliko povinnosti obecné. K otázce nepřiměřené rychlosti uvádí, že ze znaleckých posudků vyplynulo, že silnice má stavebně technickou vadu, která způsobuje, že ve směru od Ostravice na Frýdek-Místek se hromadí neúměrné množství vody, neboť tam přitéká voda i ze směru Frýdek-Místek – Ostravice. Dále bylo ze znaleckých posudků zjištěno, že k tzv. aquaplaningu může dojít kdykoliv při nižších rychlostech než jel obžalovaný. Rychlost 80km se v rozhodné době jevila jako rychlost přiměřená. Dále okresní soud

nepřihlédl k tomu, že obžalovaný vyjížděl za situace, kdy nepršelo a přívalový déšť přicházel ze směru, kterým jel. Okresní soud dostatečně nevyhodnotil, že k nehodě došlo vlivem souhrnu nepříznivých a nepředvídatelných okolností, jak je uvedeno výše. Pokud jde o otázku širších pneumatik, obžalovaný se hájil tím, že tuto vadu na svém vozidle nezavinil a bylo to prokázáno i výpověďmi svědků a listinnými důkazy. Navíc osazení vozidla širšími pneumatikami mělo pouze zcela nepodstatný vliv na průběh dopravní nehody, a proto porušení této povinnosti nelze obžalovanému přičítat. Nelze mu ani přičítat nadměrné opotřebení pneumatik, neboť i když nelze zpochybnit, že objektivně byla jedna pneumatika opotřebena nad normu, stav pneumatik neměl vliv na vznik dopravní nehody a tento stav ani nezavinil. Je nepochybné, že obžalovaný požadoval v servise výměnu pneumatik, kdy při posledním měření, což bylo 2 měsíce před dopravní nehodou, byla zjištěna hloubka dezénu na všech pneumatikách 4 mm. Pokud tedy došlo k opotřebení dezénu pod normu na jedné pneumatice, evidentně se jednalo o technickou vadu vozidla, která způsobila nelogické ojetí pneumatiky na pravém zadním kolem, jakož i značné opotřebení pneumatik na ostatních kolech. O tom svědčí i závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu Dekra Automobil a.s., který byl proveden v odvolacím řízení. Stav pneumatik tedy podle obžalovaného nebyl příčinou dopravní nehody, a proto navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve všech výrocích a zprostil jej obžaloby, event. uznán vinným toliko trestným činem ublížení na zdraví podle § 143 odst. 1 tr.zákoníku a 147 odst. 1 tr.zákoníku s úpravou skutkové věty tak, že se vypustí jako příčina dopravní nehody stav pneumatik.

Z podnětu odvolání Krajský soud v Ostravě přezkoumal podle § 254 tr.ř. všechny výroky napadeného rozsudku, jakož i řízení, které vydání tohoto rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného Michala V. je částečně, byť nepodstatně důvodné.

Přezkoumáním řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, krajský soud nezjistil žádné vady, které by měly za následek porušení práva na obhajobu obžalovaného nebo porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci, neboť okresní soud provedl v hlavním líčení důkazy v souladu s trestním řádem a v rozsahu, který mu umožňoval bez pochybností ve věci rozhodnout (§ 2 odst. 5 tr.ř.). Okresní soud provedené důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení jednotlivě i v jejich souvislostech a dospěl, až na drobné nepřesnosti, ke správným skutkovým zjištěním a ke zcela správné právní kvalifikaci.

Hodnocení důkazů okresním soudem krajský soud považuje v podstatě za správné a zákonné a v potřebném rozsahu i odůvodněné, a proto lze na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat.

Krajský soud po doplnění dokazování na návrh obžalovaného čtením znaleckého posudku znaleckého ústavu Dekra Automobil, a.s. znovu hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souvislosti a pouze dospěl k nepatrně odlišným skutkovým zjištěním, kdy narozdíl od okresního soudu nepovažuje za příčinu dopravní nehody použití širších pneumatik, než které byly schváleny pro použití na předmětném vozidle. Ze všech znaleckých posudků provedených před okresním soudem i krajským soudem vyplývá, že širší pneumatiky neměly na vznik dopravní nehody žádný vliv, a proto jejich použití nelze obžalovanému přičítat jako porušení povinnosti uložených zákonem 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a

prováděcího předpisu vyhl. č. 341/2002 Sb. Okresní soud však správně dospěl k závěru, že obžalovaný porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů tím, že k jízdě užil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, jakož i správně dospěl k závěru, že obžalovaný nepřizpůsobil rychlost jízdy povětrnostním podmínkám a návaznosti na ně stavu vozovky a jel nepřiměřenou rychlostí.

K odvolacím námitkám obžalovaného krajský soud konstatuje, že obžalovanému lze vytýkat použití vozidla, které nesplňuje technické předpoklady stanovené zvláštním právním předpisem podle § 5 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, neboť použití vozidla s opotřebovanými pneumatiky na jednom kole s hloubkou hlavní drážky na 1 mm, porušuje již uvedených zákon č. 56/2001 Sb. ve znění prováděcího předpisu vyhlášky č. 341/2002 Sb., konkrétně § 36 odst. 1, 7 písm. a), kde se uvádí, že závadou, která vylučuje užití vozidla v provozu na pozemních komunikacích je vždy závada spočívající v tom, že hloubka dezénu hlavních dezénových drážek nebo zářezů je menší než 1,6 mm u vozidel všech kategorií. Obžalovaný jako řidič měl a mohl vědět, že pneumatika na pravém zadním kole ve svém dezénu nedosahuje předepsané hloubky dezénu 1,6mm a to pouhým pohledem před jízdou, neboť hloubka dezénu 1mm je zřetelná jako značné opotřebování pneumatiky na pouhý pohled, aniž by k tomu bylo nutné užívat měřícího prostředku. Této povinnosti se nelze zprostit tvrzením, že vozidlo mělo v autorizovaném servisu vyměněny pneumatiky 2 měsíce před dopravní nehodou s hloubkou dezénu 4 mm, neboť délka doby užívání vozidla od servisu nevylučuje jakoukoliv závadu na pneumatikách, která ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Obžalovaný tak měl vědět, že pneumatika je značně ojetá a nesplňuje předepsanou normu a zároveň to mohl zjistit běžnou kontrolou nevyžadující zvláštní technické znalosti nebo přístroje. Tuto námitku obžalovaného tedy krajský soud vyhodnotil jako neopodstatněnou. Stejně, tj. jako neopodstatněnou, vyhodnotil rovněž námitku obžalovaného, která směřovala vůči hodnocení rychlosti jízdy jako nepřiměřené stavu vozovky a povětrnostním podmínkám a technickému stavu vozidla, neboť krajský soud shodně jako okresní soud, který se touto otázkou podrobně zabývá na str. 7 a 9 napadeného rozsudku, rovněž považuje rychlost jízdy vozidla s ohledem hustý déšť a z toho vyplývající množství vody na vozovce a technický stav vozidla, které nebylo způsobilé k jízdě, za rychlost nepřiměřenou, neboť ze znaleckých posudků jednoznačně vyplývá, že přiměřená rychlost byla v rozmezí okolo 50 maximálně 60 km/h. Obžalovanému lze vytýkat, že dostatečně rychle nereagoval na povětrnostní podmínky za situace, kdy si měl a mohl být vědom technického stavu vozidla a nepřizpůsobil rychlost jízdy, jak mu ukládá ust. § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., tak, aby nedošlo k tzv. aquaplaningu. Argumentace okresního soudu je zcela správná a vyčerpávající a lze na ni odkázat a proto je další argumentace nadbytečná.

Stručně shrnuto, krajský soud narozdíl od okresního soudu skutková zjištění upravil toliko vypuštěním použití pneumatik širších než byly schváleny pro použití na předmětném vozidle a vypuštěním hloubky dezénu u pneumatik, které splňovaly zákonné předpisy, neboť jejich použitím obžalovaný neporušil žádnou povinnost.

Skutková zjištění okresní soud správně kvalifikoval jako souběh přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr.zákoníku a těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr.zákoníku, neboť všechny znaky těchto trestných

činů byly splněny. Námitku obžalovaného, že nebylo dovozeno porušení důležité povinnosti, krajský soud vyhodnotil jako neopodstatněnou, neboť obžalovaný porušil důležitou povinnost spočívající v zákazu užití k jízdě vozidla, které nesplňuje technické předpoklady a které zajišťují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a dále porušil důležitou povinnost spočívající v rychlosti jízdy, neboť přiměřená rychlost jízdy byla podstatně překročena. Skutečnost, že porušením ust. § 4 písm. a, b) zák. č. 361/2000 Sb. nedošlo k porušení důležitých povinností, tak není rozhodná. Krajský soud zdůrazňuje, k použití vyšší trestní sazby postačí, je-li okolnost, která ji podmiňuje zaviněna i jen z nedbalosti (§ 17 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), což v daném případě bylo splněno podstatným překročením přiměřené rychlosti a užitím vozidla, které nebylo technicky způsobilé k bezpečné jízdě.

Přezkoumáním výroku o trestu krajský soud zjistil, že uložený trest odnětí svobody, trest zákazu činnosti splní z hlediska stanovená v § 38 a 39 tr.zákoníku, neboť vzhledem k osobě obžalovaného a nedbalostnímu zavinění byly správně ukládány při dolní hranici trestních sazeb § 143 odst. 2 a 73 odst. 1 tr.zákoníku. Nepřiměřená není ani délka zkušební doby stanovená podle ust. § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr.zákoníku, a proto krajský soud neshledal důvod ke změně uloženého trestu.

Správným byl rovněž shledán výrok o odkázání poškozené Anny K. s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť poškozená výši svého návrhu na náhradu škody nedoložila žádnými důkazy.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat :
a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. l písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 26.3.2012

JUDr. Milan Ihnát, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Trojanová